

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans ingenium

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Actvs tertii

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

ACTVS TERTII.

SCENA I.

*Turbo. Labella. Rubella, Harleq;
Musici.*

T. **I**mpera mihi mea bella Labella, nec
enim citiùs fatigabor obsequio,
quàm tu mādatis. L. Nunquam impetra-
bis, ut pluris me judicem, quàm servam
ancillarum tuarum. T. O admirabile!
in tam regio palatio & divinâ formâ ha-
bitare hanc humilem animam. L. Id
liberalitatis tuæ est, ut ubi maximè
laudis inopem videas, ibi cumulatè ef-
fundas. Ego qualis sum, satis formo-
sam me credo, dum mecum acquiescas.
T. Ha Labella! cælum meum! ubi per-
fectiones naturæ contemplor. L. Hæc
Eloquëtia quot jam combussit credulas
virgines? T. Venerè testor, Deam formi-
dabile, hic amor meus integer adhuc est,
nec dividi potest: pars illa, quam tibi
dono;

dono, totum est. L. Somnium credo,
qui enim vigilanti mihi Dii tam sublimē
donum concilient. T. Prima es, cui affe-
ctum meum sacrifico, erisq; si velis ulti-
ma, quæ possideat. L. Eloquentia tua os
mihi obsignat, & æternum silere jubet.
T. Imò liceat mihi vel semel affectum,
detegere, & cogitationes: postea si ita
videbitur ad æternum me condemnabis
silentium. L. Ne aperias quæso secretum
tuum, nisi tam expediat iis tacere, qui
audiunt, quam tibi, qui offers. T. Secre-
tum meum, vorum est, spes est, anceps
vitæ fors. L. Itane optare soles? T. Opro-
me felicissimum. L. Prudenter, sed si fors
vetet. T. Tum Mortem eligam: nam
quod voyeo Vita est, & mortem dare
potest? T. Quæ illa crudelis felicitas est?
T. Major est, quam lingua mea nominet.
Suspiria mea, lacrymæ, singultus pallor
sint mentis meæ interpretes. L. Nihil
est quod impetrare non possis, si hoc os,
hi oculi, hoc compositum corpus petat.
T. Tuum est, ô Labella bella, dare & ne-
gare, sed negare tuum non est ô bella,
quæ occidere non didicisti. Et dare tuum
non est, ô bella, quæ venerem nondum
habes

habes adeo crudelem, ut sordidi homi-
nis precibus tangaris. Verum quod adeo
infelices sunt mei amores, ut finem nisi
mortem polliceri non ausint, nec minus
interea cor meum assant, ac torrent, ec-
quid clementius feceris, quam me peri-
re manu mea jubeas. Nam mandato tuo
suaviter moriar. L. Imo mortem tuam,
desidero, ut ex augustissima corporis tui
sede, ad hanc cordis mei deformem ca-
sulam demigres, vivaque hic, postquam
splendoris te cædet, ad nutum ac placi-
tum. T. Egone immigrem? O Salve be-
atum hospitium suaviorum, basiorum,
receptaculum! Sed qui aperiā hoc
corculum? L. Jam pater. T. Age, tuum
hoc est, quicquid apparet, tuumque erit,
quod nondum apparet, tibi Vitæ necisque
potestas in me data esto. L. Itaque peto.
T. Quid imperas? L. Amorem tuum.
T. Vah illud tuum mancipium! sed ac-
cipe. L. Isti Harlequin adest. H. Here, ho-
die quidem me dimittes. T. Quo ibis?
H. Non posthac unquam quicquam u-
spiam tibi mecum sit negotii. T. Quid
commisi? H. Tu videris. Nam ab eo mo-
mento, quo cepisti insanire, mihi nec

E dormi-

dormire licet, nec domi esse, nec edere,
nec res meas agere, adeò tota vita mea
hujus meretriculæ servitiis impenditur.
T. Quid ais? impurum caput! H. Nunc
Musici convocandi sunt, nunc saccharũ
& malvaticũ, & aromata comportanda,
nunc flores emendi, nunc literulæ tran-
sportandæ, nunc noctu discurrendum,
Sartor, Sutor, Pellio, Institor, Aurifaber,
universus Mundus tuis amoribus infe-
statur. L. An Zelotypus es Harlequin?
H. Ba, be, bi, bo, bu, mihi Rubella jucun-
dior est, quam Labullæ mille. Eam ego
amo, illa me amat, ego osculor, illa
vicissim, & de die nos amamus ac palam
non ut vos clanculum, nec literulas scri-
bimus, sed apertè conferimus, nec sus-
piramus, aut ploram⁹, aut rubemus, aut
murmuramus, aut manibus vel pedi-
bus loquimur, sed plenum amorem lar-
giter effundimus. Nonne Rubella mel-
lea? R. Omnino, sed tamen comptior
es, quàm ante. H. Id decebat, ut adde-
rem hanc corpori meo gratiam, tui
gratiã. T. Et Musici nonne aderunt?
H. Nonne Rubella, Herus meus ineptis-
simè amat: R. Scilicet. Virgini omnia
sua

ria posthabet. *H.* Verum est, nam &
libros omnes abjecimus, & Panurgum
ejecimus, & pecuniam omnem absum-
simus, vobis ut placeremus. *R.* Etiam
pecunias? *H.* turbo quidem ad unum
nummum; mihi tamen quater cen-
tum mille coronatorum supersunt: an-
ne satis? *R.* Quidni? *H.* Et vestimento-
rum tres centuriæ. *R.* rum margarita-
rum quantum satis? *H.* Et equorum bis
mille sesquinozem. *R.* Et boum noven-
decim ulnæ? *H.* Et agrorum centum
dolia: an ita commodè tecum vixero?
R. Commodissimè, sed ubi tantas opes
habes repositas? *H.* Hinc inde per terra-
rum orbem. Nec enim Princeps facile
est, qui non armenta mea, & greges,
& cohortes alat. *R.* Verum si me duxe-
ris nonne in unum coges? *H.* Vah!
Rubella; mea stella, cum me habueris,
omnia habueris, modo ne sim cocu. *R.*
Euge Symphonicos! *T.* tandem. *S.*
In tempore venimus, quod rerum est
optimum. *T.* Nunc mea Labella rela-
xabimus animum, ut à curis liber de-
volitet. *H.* Optimè, turbo. Nam hæc
infanorum libertas est, cum vincula
dirupe-

diruperunt. T. Quid tu? H. Perge, proficimus. Nam saltando currendoq; ad illam tuam Sapientiae arcem citius perveniemus, quam eundo. T. Improbalingua! Sed quid vos Musici? Salve Labella.

Chorea.

H. Heus Amor, & scelesti Venus, & nequam cupido, si nihil mihi aliud dabitis, quam hanc defatigationem & noctes infomnes, & picta corcula, & lamentabiles cantiunculas, & tam molestum fervitium, Ego quidem hac hora vobis renuncio, & ad me redeo. Turbo vero meus, quò perrexerit ulterius, eò clamabit fortius: heu mihi! Ego abeo. R. Holla Harlequin opes meae, dulcedo mea! H. Nihil impetras. T. Euge Nobilem Amorem! quam nunquam ingreditur animam sordidam. L. Euge ingeniosum amorem! quam exacuit animi dotes. T. Euge politum Amorem! quam totum corpus ad elegantiam componit. L. Euge Humanum Amorem! quam jucundae conversationis cunctos modos profert! H. Euge A sininum amorem, quantas vobis auriculas imponit! T. Ecce infidia-

fidiatorem! L. Nobis verò imprudentibus tempus præterit. T. Itane? L. E- quidem jam dudum sollicita sum, qui me excusam domi. T. Vah Amor eloquens simul est, ac acutus. L. Quid si vapulem? T. Tum plagæ, meæ erunt. L. Ego tamen fortasse citius corpore sentiam, quàm tu imaginatione. T. Ah Labella, nescis tu quanta sint animæ tormina, tu sanè si amares, nec verbera, nec plagas, nec vulnera sentires. L. Itaq; amabo, ut mitius habeam. Sed abeundum. T. Iamne? L. Imò dudum. T. Navem oportebat hunc locum esse, quo unâ pergeremus, quocunq; liberet. L. Ah, quàm brevi te tæderet tam invisæ comitis. T. Quid? dum viveres, non lato ungue discederem, & morientem quod nolit Deus, non mori sinerem in comitatam. L. Jámne me dimittis? T. Quo? L. Domum. T. Heu molestam domum! quam excoror, nisi cum domi es. N. Labella. L. Iesus vocor. T. Ah infelicitatem! Mus. Quid nos agimus? Alt. Quid? Nisi abeamus.

E 3

SCE-

SCENA II.

Armenius. Brandon.

A. HO, ho Aleman, amare non ita
 expeditum est, ac credis, nec si
 vivo, habebis ineptias tuas interturba-
 ras. **B.** Verùm Labellæ quid venit in-
 homintem, ut amores suos conferret in
 minem nescio ubi sordidè natum. **A.**
 Dicam quod judico. Germani nimium
 simplices sunt, & paucis quod summa
 rei est aperiunt, nec ita ut nos anxie tor-
 quentur, postea rerum suarum prodigi
 sunt, ea res vicit Labellam, si verè amat.
B. Imò ajunt, illam nihil dissimulare, &
 meditari cum ipso discessum. **A.**
 Tum mihi Venus, & Mars amator irati
 sint, si patiar illam meam, quam du-
 dum colui Deam, me etiam consentien-
 tē abduci, ac de tantis affectibus meis
 triumphum haberi. **B.** Hæc Amoris
 schola est, primum abblandiri, & lata
 atq; Regiã viã intromittere, postea si
 pergas, scopuli meri sunt, & præcipitia.
A. Aut fallor, aut deiiciam hominem
 barbarum, cum ille se credet stare loco
 firmissi-

firmissimo. B. Potius valedicas his amoribus, quæ vel hac levitate tibi nauseam facere possunt. A. Illud potius quæro, qui hanc levitatem vindicem. B. Etiam Labellæ insidiaris. A. Vix potero Turbonem lædere, nisi etiam illam tangam. B. Quid meditaris? A. Tibi ego hoc credam. Ecce has literulas. B. Ecquid sibi volunt? A. Primum conjuro fidem tuam. Sed quid dubito? B. Miror. A. Inspice subscriptionem. B. Labella est. A. Benè Audi dum legam.

Osculum.

Scito Cor meum, et Corporis possessor, in-
eptum illum Germanum penè esse devictum.
Jam cæcus est, jam surdus, jam mutus, jam
insensilis, nec superest, nisi ut deplumem,
mittam in malam crucem. Unum me
male habet, quòd genas meas, tibi debitas,
olido ore nonnunquam contaminat, sed so-
latur, quòd ere suo nobis emit gaudia, sibi
risum. Exigua mora superest, cum de eo
plenè triumphabimus. Salve Cor meum
à Corde tuo.

E 4

Label.

Labella.

B. Obstupesco. A. Quid ita? B. Puellæ scelus, & malitiam. A. An id non licet, cum stolidus hircus nec commodis, nec iratis verbis abigitur? B. Jam te miror, qui possis amare hanc bestiam. A. Ne maledicas. Labella has literas nec vidit unquam nec legit, nec fortè ei venit in mentem. B. Quid fiet tandem? A. Vah simplex! has literas ego confeci, ut incidant in manus Germani. B. Nimum amat, non movebitur. A. Quàm Amoris imperitus es, *nemo faciliùs iram concipit, quàm amans.* B. Sed jocum interpretabitur. A. Non potest. B. At credet plus Labellæ verbis, quàm literulis, os testem habet, quid opus ei manu? A. Sine agam, Ecce tibi alteras. B. Cujus? A. Alemanni. B. Lege.

S. P. Quod de Labella suspicaris Amice frustra est, non enim Conjugium quero, sed voluptatem: illa mihi visa est condigna quæ lucret scelera, aliàs Germanis illata. Nunc ubi primum extorsero aliquid laboribus meis respondens, dimittam eam talem, quæ neminem ultra amet. deleboq. si hæc literæ non sufficiunt, ipso opere tuam diffidentiam, Vale & papyrus quàm primum Vulcano immitte. Tur

Turbo.

B. Vah lividas literas; credo non atramento, sed felle scriptas. A. Sed nonne idoneum tibi viderur, ad dividendos illos, si uno tempore has uterq; legat. B. Nondubito. Sed opus est homine circumspecto. A. Talem ego te judico. B. Obsecro te, mihi negotium tam infame ne committas, A. Quid infame? ubi primum Germanus hinc abierit, quis erit, qui literas examinet? B. Sed Pater Labellæ si resciscat, quàm indignè filiaë impositueris. A. Vah meticulose, quid si Cælum ruat. *Nulla sunt consilia magis audacia, & felicia quàm amantum. Venus non est observans legum, Satis est; amor jubet, amor audet, amor præstat.* B. Periculosum est. A. Quid ego te agnoscam amicum, si res meæ sint omnes planæ, turæ, expeditæ? B. Si ad amicitiam provocas paratus sum, sed *eiusdem amoris est, præmonere de periculo & in periculo adesse.* A. Atqui hic nisi fides desit, nihil est periculi. B. Trade mihi literas, & reddam expeditum. A. Euge generosum animum, hinc est, quod me tibi concredidi. B. Curabitur, sed alteras an retinebis tibi? A.

E 5

Mihi

Mihi illæ curæ erunt. B. Sed velles
quamprimum expeditum? A. Quidni?
eamus. B. Iro.

SCENA III.

Harlequin.

H. **Q**uod comptior nunc sum, mirū
ne sit, hæc Amoris prima nota
est, nescivissem me formosum nisi amā-
sem. Equidem cum illa mea Rubella
nunc oculos mihi collaudat, nunc na-
sum, nunc auriculas, mox barbam, vix
mihi tempero à fastu. Oporteret mea nunc
omnia nitere, & esse exquisitissima, in-
cessum exactum, pedes decenter positos,
manus & brachia regulas suas habere,
omnia ex tabulatura, quoniam amo, o-
culos, & annuentes, os sibilans, manus
gesticulantes, pedes leviter prementes,
& quid opus est verbis? universum cor-
poris alphabetum, & mutam linguam
debet fervire meis amoribus. Sed audi-
te: etiam Poëta factus sum, & rebellem
bellam Rubellam accuso simul & excu-
so, condemno & absolvo profectò ju-
cundis.

eundissimã inventione. Sed vos concu-
piscitis? ha bene est, expectate, dum à
multis ingenii mei monumentis inqui-
ro Euge legam vobis, sed sub silentii
fide, &c.

1.

Rubel wist mi/ seit sie Ja/
Ha he hi ho hu Ju/ da da da.

2.

Rubel kanst wil/ seit sie Ja/
Fleisch fleuden fleich/ fleich id dich sah/

3.

Rubel gselst mir/ seit sie Ja/
Guck guden guck guck/ kom mi nah.

4.

Rubel ist gern/ seit sie Ja/
Bos boden bos bos/ Ich wird blau.

5.

Rubel hast nichts/ seit sie Ja/
Ey enden/ ey enden/ machst mich grau.

6.

Rubel leid dich/ sage sie Nein/
Au auden/ au au/ Ich muess hetm.

Et alia plura, quæ excellentissimè pos-
sunt exprimi pedib⁹, cum magna vestra
gratia. Sed quò minus saltem, Turbo
impedit, cui per totum diem & inte-
gram

gram noctem discurrendum est, itaque
quod bonâ vestrâ pace fiat, non saltabo.
Jam arcanum vobis alterum aperio
prandebimus.

S C E N A IV.

Brandon. Turbo. Harleq.

B. **Q**uas ego hîc literas gero, literæ
non sunt, sed lapides, pugiones,
milites, quib. ego Germanum illum ita
delebo, ne quis unquam gloriatur, Gal-
lo impunè ereptam amasiam. Sed hîc ad
fores Labellæ stabo, ut quamprimùm,
prodibit Turbo, hîc me observet, &
has meas literas. T. Tu mensam instrues
interea, dum ego adduco Labellam me-
am. n. Nihil est, quod agam prompti-
us. Nam labor hic mercedem habet
comitem. T. O Amor, nimium prom-
ptus mihi es, adeò ad nutum mihi cuncta
veniunt. Amavi, redamavit, petii impe-
travi, vocavi, veni. Non osculum est,
non suavium, non basium, quod mihi
denegetur. Sed quis egreditur hac? B.
heu mihi! Germanus notavit literulas?

T. heu

T. heus tu, quid fers? B. Nihil. T. O sce-
lus, non negabis mihi, oculi mei indices
fuerunt. B. Quid id tuâ refert? T. Per-
magni, si nescis. B. Nemône hic ambu-
labit, nisi sub tuo arbitrio? T. Imò & e-
xamine mastigia. Quid est quod occul-
tasti literas? B. Sine me. T. Non ita, uti
credidisti, monstra. B. Quid tibi juris
est in has literas? T. nem tibi scelesti! B.
heu mihi! T. Sic agam, vapulabis simul,
& perdes literas. B. Obsecro te. T. Nihil
agis, hem optimè eripui literas. B. heu
mihi! non ausim redire in conspectum
heri mei. T. tu videris, abi in rem ma-
lam. B. In ea quidem tu es. Si ipsa adju-
visset Fortuna, non expedivissem nego-
tium fortunatius. T. Immortalem De-
um, Labella scripsit, hem quid scribit,
aut cui? holla! ah! styx, phlegeton, tren-
tediables, furiaë infernales! harlequin?
H. Quid est? T. Apage te hinc. H. Reli-
quisses me ibi. T. heu, heu, heu mihi! H.
Iterum heu mihi! jam tempus non est,
potius Euohe. T. Apage, apage ne ap-
propinques mihi. H. Libenter, visne ca-
tenas adferam, quibus constringaris? T.
Scelesti. H. Aut laqueum, cui collum
indas.

indas. T. Nebulo. H. Aut'culeum, cui
includaris? T. Heu, heu, heu, heu mihi!
heu aeternum mihi! H. Noli, nimis lon-
gum foret. T. O scelus scelesti, nebulo,
trifurcifer, cacodaemon, bestia, belial,
quid impedit ne te discerpam? H. Quid?
illud quod non nimium appropinquo.
T. Amove hoc ipso momento mensam,
mappam, scabellum, panem vinum, om-
nia. H. Atego esurio. T. Heu infelici-
tatem meam! heu dedecus! heu levitate!
heu credulitatem! heu fidem! dormio-
ne an vigilo? ah vigilo? suntne haec literae?
non sunt, non sunt, heu mihi sunt, sed
spectrum scripsit. Labella non scripsit.
Labella fidelior est, heu scelesti Labella!
egone visus sum tibi, quem simulato a-
more occideres? qui submergeretur la-
crymis? suffocaretur suspiriis? conflag-
raret artificioso igne? O mores, o puel-
larum retia! H. Visne maledicam mulieri-
bus? T. Amove te. H. Quid? deplumari?
emere aliis gaudia: ire in crucem. T.
Vah Turbo, Turbo, quis oculos tibi ob-
signavit, ne animadverteres amicum la-
trocinium? O Labella quid cogito, male-
lit mihi, tuum pectus tam candidum,
tam

tam calidum non habet has atras maculas, hanc gelidam glaciem. Ego, ego deceptus sum, tu non decepisti. Quid non decepisti? Ecce literas, manum, sigillum, terram peregrinam, mores alios. Quid hæsitas Turbo, & effundis maledictionum mare? Sed heu, heu, heu mihi! Væ misero mihi. H. Si ita pergas & tuas impedis nuptias, & quod caput est rei, meas. T. Non ego me vindicabo, & quod apud læsa potest, non potero? Gaudebitne illa semper in gentis meæ opprobrium? Non gaudebit, & quod bona mea fortuna detectum est mihi, id malæ ejus, exhibit in caput scelestum. H. Non ergo prandebimus? T. Abi. H. Atqui ego prædixi his, futurum ut pranderem. T. Deum provoco iratū mihi, si &c. H. Ille abiit. Hæc sunt amoris donaria, mihi quidem hætenus dum amavi jucundum nihil fuit, nisi ineptia. Sed ibi jam sum, ubi progredi & regredi eadem via est, ejusdem longitudinis. Ego quid agam nescio, quidve mihi eligendum. Abstiniuisse præstitisset, sed quod semel factum est, qui corrigam?

Com.

*Consulte in medium, dubiisq; occurrere
rebus.*

Ego interim abscedo.

SCENA V.

Labella. Rubella. Harleq.

Quid dicam aut cogitem, quod tur-
bo nuspiam est? R. Id quidem,
haud crediderim, saltem tecum non est.
L. Nescis tu? *amantium corda locus sunt,
ubi amantes animæ habitant, ibi si non sunt,
nuspiam sunt.* R. Monstra mihi ergo tur-
bonem, si intra te geris. L. Utinam pos-
sem, intuereris Regem, qui totus ac ple-
nè imperat, & membris meis, & affecti-
bus, & cogitationibus. R. Non video. L.
Ah suavis idea est, quæ pervolat cor-
pus meum, deliciis, facetiis, gratiis. R.
Equidem verè amas? L. O Rubella cùm
vinceris aliquando ab Amore, tunc hanc
linguam intelliges, jam verò nec crede-
re potes, nec ego ausim id à te exigere,
hactenus quidem in vita tale nihil sensi:
& memini quàm olim ipsa, securè simul,
ac imperitè de amore sim prolocuta.

Emi-

Emigrare scilicet oportet omnia reli-
qua, ubi amor ingreditur; ille occupat,
ille jubet, ille impellit, nunquam cohi-
betur. R. Quid? etiam arbitrii liberta-
tem adimit? L. Vah arbitrium, ubi ho-
mo se exuit, ut induat alterum, nec Do-
minum amplius agnoscit, nisi amicum.
R. Hera ecce literulas. L. Tolle. R. Acci-
pe. L. O Turbo est, jam ero certior, ubi
deliteat, hem; itane? Vah nihil agis, soli-
dior sum, quam me hoc tentamine dei-
cias. Hem! quid illi venit in mentem?
non sic agier oportet inter amantes. R.
Quid est? L. Turbo lusit, sed aliquantum
agrestius, nolim in alienas manus venis-
sent. R. Itane? L. Simulat se simulare a-
morem. R. Fortassis! L. Inepta, non po-
test, totus mihi patet, sed secutus est ma-
lum consultorem. Vah astutias homi-
num, itane adeò invisus est constans ac
fidelis amor sceleratis. R. Quæramne
eum? L. Non, fingam enim me offensam
esse ipsius imprudentiâ. R. Non verò tan-
geris? L. Ego? ah omnes humanæ viris
imbecilliores sunt, quam nos dividant.
R. Me verò malè habent hæ literæ: aliud
promerebatur candor tuus. L. Ecce

F

harle-

Harlequinum, ab eo sciam quid Turbo-
ni meo acciderit. H. holla belles dames,
habetisne literas? L. Habeo. H. Bene
est, ita voluit herus meus, ut resorberetis
vestrum vomitum veneficæ sacrilegæ,
scorta, perfidæ. L. Quid hic ait?
H. Euge Heri mei pulcellam Conjugem,
meam heram, bellum Turbonis cõem-
ptum mercimonium! L. Tene me. H.
Depone fraudes. Nam desierunt tibi ef-
fẽ utiles. R. Impurum os, latro, homi-
num excrementum, unde tibi hæc lin-
gua maledicta? H. Satis est. Ipsa Fortuna
vos prodidit, ne exequeremini vestram
malitiam. L. Ah me miseram! H. Tum
eris, cum Turbo effundet iram suam,
quam bono consilio habet concẽptam.
L. Nisi me conjecturæ fallunt, imminet
nobis prægrande malum. H. Mihi qui-
dem id aperire non licet, quia Herus
prohibuit, sed hac nocte à Turbone va-
pulabis. L. Vapulabo? Nescio ubi sim,
heus Rubella. R. Quid est? L. In aurem
aliquid. H. ha ha, consultate, erit ubi pã-
nitebit provocatam Harlequini iram.
L. Quid cogitabo? hic scelestus nescio
quid meditetur. R. Salva res est, non in-
veni-

venient imparatas. L. Heu! quàm con-
fictatur Amor meus cum tanti facinoris
odio. R. Domi si placet hæc mihius di-
scutientur. L. Fiat ita.

SCENA VI.

*Turbo. Famulus. Harleq. Alexius.
Bxandon. Aliqui.*

T. Sic agendum est, credo tibi Fortuna
invisa, ac meis partibus semper ad-
versa, sed vel fugiens referiam. Egone
dicar delusus, & ut sæminæ planctu sal-
tem vindicabo injuriam? Sed dissimu-
latione opus est, contra simulantem. Tu
puer, jam equi dispositi sunt? F. Sunt.
T. Et harlequinus ubi? F. Res suas col-
ligit. T. Tum valedicendum est scele-
ræ, ut optet nunquam fuisse se saluta-
tam. Nam ubi primum admissus ero, au-
feram, quæ videbuntur, ac cum verberis
dimittam. Audax me hercle consiliū
& germanū sed rectum est, & ad exem-
plum illius, harlequin verò ubi? F. har-
lequin. B. Adsum, adsum. T. Quid mo-
raris? H. Quia non lubet illuc ire. T.
Non? H. Non ædepol. T. Non te
offendit illa, non vindicabis? har.

F 2

Certè,

Certè, sed vellem pro me alius quispiam
iret, latis humeris, fortis manibus, pedi-
bus celer. Vah, ad fœminam ire trepidas?
H. At illa jam unguës exacuit. T. Eamus.
H. heu Turbo, tu turbabis omnino, quæ
turbata nondum sunt. T. Eundum est.
Tic, toc: Aliqui: Quis pulsat? T. Aperi.
H. Mallem clausum. T. Ego sum. Al. Ne-
mo domi est. H. Utinam! T. Mentiris.
Tic, toc, tac. Al. Quid tu tibi vis? H. Rem
malam. T. Quin tu aperis? Tic, toc, tac.
Al. Orant te qui hîc sunt, ut quamprimû
discedas. T. Vah impudentiam! quos e-
go amicè volo conventos, ita excludunt.
H. Benigni sunt: Turbo, abeamus. T.
Non feram. Tic, toc, tac, Aliq: Abi. ha-
abeamus. T. Non faciam.

profluunt aliquot homines.

A. Quid tibi juris est, impure homo in
has fores, ut hac violentia ferias. H. Heu
Turbo id est quod dixi. T. te quidem e-
go haud quæsiui. H. Sed reperisti. A. Tû-
ne huc accedas scelesto animo, ut nostræ
urbis virginibus dedecus adferas? H. Imò
adferebamus munuscula. A. Quæ tu ar-
ma habes sub veste recondita, itâne a-
matur? T. Quid mihi tecum est? A. Et
quid

quid tibi cum virgine est, meâ cognatâ?
T. Abeamus *Harlequin*. H. Si huic placeat. A. Verberate scelestum, tundite, rapite. T. Perii. H. Hu, hu, hu, hu, A. Vapula nebulo, qui in fontibus es malè minatus. T. Heu mihi! H. turbo nonne heu mihi! B. Vapula ob literulas. T. Vah. A. Vapula ob infidelitatem. T. Ah! B. Vapula ob tecta arma. T. Væ mihi Al. Vapula propter contemptum nostrum. T. Heu. H. Satis est, meo iudicio. A. Vapula quia peregrinus es. Al. Vapula quia sciolus es. B. Vapula etiam meo nomine. A. Et meo. B. Et alterius cuiusdam. A. Dimittite verberonem, ut quamprimû hinc discedat. H. Id quidè promptiùs faciet, quàm hîc manebit diutiùs. Valetè. B. In crucem malam sceleste. T. Ibi jam sum. A. Sic dabitur, si quis nostris puellis posthac insidiabitur. B. Intra citò, ne quis motus oboriatur.

ACTV QVARTI.

SCENA I.

Harlequin. Beger.

Sine scitis, rediimus domum cum insigni illo, quod vidistis, viatico: jam o-

F 3

mnes